

[Industriministeren]

med højre til de samme, for det er jo ikke en finansiering. Men kan man anvise reelle besparelser ud over de besparelser, som vi skal have hjem i forvejen, er jeg sikker på, vi kan finde en vilje til også eventuelt at bruge dem hertil. Men jeg understreger over for hr. Nyrup Rasmussen, at det, vi taler om, er reelle besparelser, ikke blot nye erhvervsudgifter. Det er den åbenhed, vi skal have.

Hvad angår vinder- kontra vækstområder, var der vist også tale om, at hr. Nyrup Rasmussen ikke havde hørt efter, hvad jeg sagde i første omgang. Jeg sagde netop, at vi ikke kan udpege vinderområder, men at vi godt kan udpege enkelte områder for øjeblikket, hvor vi kan se at der er behov for en indsats for at udnytte det vækstpotentiale, som dags dato befinder sig her; det er jo netop derfor, vi f.eks. har kørt et fødevarerprogram og andet.

Til hr. Rahbæk Møller vil jeg gerne sige, at jeg hæftede mig ved en sætning, hvor hr. Rahbæk Møller sagde:

»Så er der nogle enkelte virksomheder, der på tværs af den officielle politik alligevel er blevet en succes.«

Jamen kan en virksomhedssucces nogen sinde komme på tværs af den officielle politik? Kan en virksomhedssucces ikke kun være en glæde og en fremdrift og et godt bevis på, at en virksomhed, der får lov til at fungere under gode erhvervsøkonomiske vilkår, også bliver en succes? Det er rigtigt, at vi har nogle vækstområder bl. a. i fødevarerbranchen, hvor vi kan lave en specialindsats, men det er ikke alle – som hr. Rahbæk Møller også selv påpeger – i en branche, som kan udnytte det, og det er jo bestemt ikke alle, der bliver en succes. Vi har det heldigvis sådan i det danske erhvervsliv, at når vi lader os inspirere og til dels dirigere af teoretikere, er der heldigvis altid en masse dejlige praktikere i dansk erhvervsliv, som modbeviser teoretikernes dommedagsprofetier. Det glæder jeg mig over hver dag; og jeg er sikker på, at vi stadig væk har dygtige erhvervsledere, som nok skal forstå at komme frem, selv om de ikke bliver udpeget af Folketingets flertal til at være vinderne om fem år.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg kan fuldt ud genkende det citat, som ministeren bragte fra mig, bortset fra at jeg føjede

to ting til, som ministeren ikke citerede. Den ene var, at virkeligheden gudskelov ikke altid udvikler sig, som man planlægger det, og den anden, at der er få af dem, og derfor var det, jeg advarede mod alene at tro på, at tingene nok kommer af sig selv, idet jeg henviste til Japan, hvor man har erfaringer med, at det kan lykkes at gøre noget, men at der også er nogle, for hvem det lykkes fuldkommen uafhængigt af en statslig indsats.

Derudover vil jeg gerne kommentere ministerens bemærkninger om, at støtte fra Erhvervsfremmerådet bare var penge som alle andre. Det synes jeg er for letfærdigt, for det er jo meget store mangler i erhvervspolitikken, der påpeges. Nu har jeg ikke haft lejlighed til at læse det konkret og kender det foreløbig kun fra pressen, men blandt de mangler, som har været diskuteret i dag, kan jeg nævne, at der ikke i dag findes en industriministeriel forskningspolitik, og det er dog for ringe. Der findes en forskningspolitik i Undervisningsministeriets regi, men en forskningspolitik rettet mod virksomheder eksisterer ikke. Det er en mangel, og den skal afhjælpes.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om hovedstadsområdets kollektive persontrafik. (Vilkår for uldicitering af buskørsel i hovedstadsområdet).

Af Tove Lindbo Larsen (S) og Tommy Dinesen (SF) m.fl.

(Fremsat 30/4 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Trafikministeren (Ikast):

For godt to år siden vedtog vi her i salen den nye lov om hovedstadsområdets kollektive persontrafik eller HT-loven, som den kaldes i daglig omtale. Det fremgår af denne lov, at mindst 45 pct. af HT's samlede almindelige rutekørsel pr. 1. april 1994 skal udføres af andre, efter at kørselen har været offentligt udbudt. Loven